

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **M. Č.**, bytem, zast. D. Č., obecnou zmocněnkyní, bytem tamtéž, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.1.2014, č. j. 831 224 4710/315-JPA,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.1.2014, č. j. 831 224 4710/315-JPA, žalovaná zamítla námitky a rozhodnutí I. č. j. 831 224 4710 ze dne 22.8.2013 potvrdila. Rozhodnutím I. změnila podle ust. § 87 správního řádu ve spojení s ust. § 88 odst. 8 zák. č. 582/1991 Sb., rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.5.2013 tak, že podle ust. § 44 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31.12.2009 a podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění se od 26.7.2006 účastníku řízení přiznává částečný invalidní důchod ve výši 1.855 Kč, neboť zjistila, že námitkám účastníka řízení proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 27.5.2013 lze plně vyhovět. Rozhodnutím ČSSZ II. ze dne 22.8.2013 podle ust. § 87 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., rozhodnutí ze dne 27.5.2013 změnila tak, že podle čl. II. bodu 1 zák. č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a ust. § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31.12.2009 se od 2.1.2008 účastníku řízení přiznává plný invalidní důchod. Námitky ze dne 19.1.2013 byly podle obsahu posouzeny jako námitky proti rozhodnutí I. ze dne 22.8.2013, neboť se v nich účastník řízení domáhá dřívějšího vzniku částečné invalidity ještě před datem 26.7.2006 tak, že datum vzniku invalidity spadá alespoň do roku 2005, tj. do roku, který následoval po hospitalizaci na psychiatrickém oddělení Vojenské nemocnice v roce 2003, kde bylo v rámci diagnózy konstatováno, že prognóza vývoje zdravotního stavu účastníka řízení není příznivá. Projevil tedy nesouhlas se závěrem rozhodnutí ohledně posunutí data vzniku částečné invalidity o rok zpětně, k datu 26.7.2006. Dále v námitkách

vylovil nesouhlas s tím, že doplatek invalidního důchodu mu má být poukázán nejvýše za dobu 5 let zpětně ode dne uplatnění nároku, od 16.3.2013. A tudíž změna v datu invalidity 26.7.2006 nepřináší účastníkovi řízení žádnou výhodu. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitkám účastníka řízení a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 28.11.2013, bylo zjištěno, že účastník řízení od 26.7.2006 do 1.1.2008 nebyl plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31.12.2009, ale pouze částečně invalidní a od 2.1.2008 do 31.12.2009 byl účastník řízení plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění účinném do 31.12.2009 a od 1.1.2010 je účastník řízení invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a jde o invaliditu třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zdravotní postižení od 1.1.2010 odpovídající kap. V, položce 3e, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., přičemž lékař zvolil míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 70%. Datum vzniku invalidity stanovil na datum 26.7.2006.

Žalobou ze dne 20.2.2014 žalobce napadl rozhodnutí ze dne 10.1.2014 a rozhodnutí ČSSZ č. I. a II. ze dne 22.8.2013. V žalobě žalobce nesouhlasí se stanoveným datem vzniku invalidity dne 26.7.2006, i když došlo k jeho posunu z původně stanoveného data 4.7.2007 a data vzniku plné invalidity z 16.1.2008 na 2.1.2008, neboť nepřinesla žádný finanční efekt. Nesouhlasí s tvrzením orgánů sociálního zabezpečení, že na situaci, kdy orgán sociálního zabezpečení prokazatelně nesprávně posoudil datum vzniku invalidity, nelze vztáhnout ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění a poskytnout příslušný doplatek invalidního důchodu nad rámec pětileté promlčecí lhůty. Domáhá se především posouzení otázky faktického data vzniku jeho invalidity a posunutí do období, kdy se jeho choroba začala významně projevovat, i když přes doporučení blízkých odmítal návštěvu psychiatra a případnou hospitalizaci po předčasném propuštění z výkonu vojenské služby. I když se nechal evidovat na úřadu práce, snaha o pracovní zařazení byla bezvýsledná. První příznaky se začaly projevovat již v době výkonu vojenské služby, kdy lékař na psychiatrickém oddělení Vojenské nemocnice neodhalil počínající psychotickou poruchu s příznaky schizofrenie, což bylo zjištěno až při další hospitalizaci dne 26.7.2006. Obdobné poruchy chování zjištěné při druhé hospitalizaci byly sledovány po celou dobu po návratu z vojny. Domnívá se, že psychiatricky nemocný pacient by neměl být za svoje jednání způsobené nevědomým odmítáním nemoci postihován celoživotním nedostatečným důchodovým zajištěním.

Žalovaná ve vyjádření odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí včetně výkladu poslední věty ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona o důchodovém pojištění, když o pojem nesprávný postup orgánů sociálního zabezpečení se jedná zejména tehdy, jestliže je přehlédnuta okolnost obsažená v podkladech v době rozhodování, orgán použije nesprávných podkladů, dopustí se početní chyby. Takové pochybení v postupu žalobce shledáno nebylo. K důkazu navrhla posudek příslušné posudkové komise MPSV, neboť se jedná o odbornou lékařskou otázku, na níž je rozhodnutí závislé. Navrhla zamítnutí žaloby, pokud nedojde ke změně v posouzení zdravotního stavu.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 24.7.2014. Posudková komise za účasti odborného lékaře psychiatra hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dokumentaci k námitkovému řízení, vyžádala zdravotní dokumentaci ošetřující lékařky prim. MUDr. H. z psychiatrie. Lékařské nálezy, které posudková komise vzala v potaz při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti jsou uvedeny a citovány ve vypracovaném posudku. Posudková komise provedla také objektivní

orientační přešetření přítomným psychiatrem. Na základě závěru lékařských zpráv a svého vyšetření konstatovala, že se u posuzovaného jedná o paranoidní schizofrenii, toho času je onemocnění v remisi s těžkým postprocesuálním defektem osobnosti. Posudková komise konstatovala, že rozvoj schizofrenního onemocnění nastal po atace onemocnění v létě 2006 a trvá, v současnosti je ve fázi plné remise, ale s těžkým postprocesuálním defektem osobnosti. V psychiatrickém nález z dne 7.1.2013 prim. MUDr. H. uvedla, že první kontakt s psychiatrií byl v roce 2003 se závěrem, osobnost nezralá s tendencí k nesnášenlivému chování, nezodpovědná, sklon k nadužívání NL, sekundárně přítomny neurotické mechanismy, adaptační kapacita značně snižena, IQ v pásmu průměru. Poprvé hospitalizován na psychiatrickém oddělení na přelomu července – srpna 2006 pro ataku akutní polymorfni psychotické poruchy a dokumentace psychiatrická i praktického lékaře popisuje schizofrenní onemocnění až po červenci 2006 a k požadavkům stanovení dřívějšího data vzniku invalidity tyto dokumentace nepřináší nové posudkově rozhodné skutečnosti. Psychiatrická hospitalizace v roce 2003 byla provedena v souvislosti s jinými duševními obtížemi a onemocnění schizofrenního okruhu v té době není konstatováno a ani není na toto onemocnění vyslovena suspekce. Na základě toho lze vznik invalidity stanovený od července 2006 považovat za správný a nelze prokázat medicínsky rozhodné skutečnosti, které by odůvodňovaly přiznání invalidity před toto období dle požadavku žaloby. Nelze prokázat rozvoj psychotického onemocnění před červencem 2006. Komise učinila posudkový závěr, že posuzovaný nebyl od 26.7.2006 do 1.1.2008 plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění do 31.12.2009, ale byl částečně invalidní podle § 44 odst. 1 téhož zákona. Od 2.1.2008 do 31.12.2009 byl plně invalidní podle § 39 odst. 1 písm. b), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl schopen pro zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 vyhl. č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Od 1.1.2010 je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění v platném znění, jde o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, pokles jeho pracovní schopnosti činí 70%.

Při jednání u soudu zmocněnkyně žalobce uvedla, že po návratu z vojny rodina pozorovala změny v chování žalobce, nebyli schopni ho donutit, aby navštívil odborného lékaře, a proto nakonec došlo k tomu, že musel být v akutním stavu hospitalizován v roce 2006. Nevěděla o tom, že v propouštěcí zprávě z Vojenské nemocnice v roce 2003 mu byla doporučena léčba na psychiatrii, protože tuto lékařskou zprávu neviděla. I přes závěry ve vypracovaném posudku setrvala na žalobě, neboť je přesvědčena o tom, že žalobce byl částečně invalidní dříve než od 26.7.2006, i když z období mezi roky 2003 – 2006 nejsou k dispozici žádné psychiatrické lékařské nálezy, které by vypovídaly o zdravotním stavu žalobce.

Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl vzhledem k závěru posudku PK MPSV v Brně ze dne 24.7.2014.

Na základě shora provedeného důkazu posudkem PK MPSV v Brně ze dne 24.7.2014 dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Zásadní žalobní námitku – dřívější vznik invalidity v období před 26.7.2006 soud posoudil podle vyžádaného a vypracovaného posudku PK MPSV v Brně ze dne 24.7.2014. Posudková komise v řádném složení zhodnotila zdravotní stav žalobce na základě všech dostupných lékařských nálezů, které existují o zdravotním stavu žalobce, vyžádala si kompletní zdravotní dokumentaci prim. MUDr. H. z psychiatrického oddělení nemocnice Znojmo, v jejíž lékařské péči žalobce je. Komise provedla rovněž objektivní přešetření při svém zasedání členem posudkové komise -

psychiatrem. Psychiatrická dokumentace i dokumentace praktického lékaře popisuje schizofrenní onemocnění až v období po červenci 2006 a neobsahovala nové posudkově rozhodné skutečnosti ve vztahu k požadavkům žaloby. Podle posudku lze prokázat rozvoj schizofrenního onemocnění po atace tohoto onemocnění v létě roku 2006, onemocnění trvá, v současnosti ve fázi plné remise, ale s těžkým postprocesuálním defektem osobnosti. V období před červencem 2006 nelze prokázat závažnou duševní poruchu, která by odpovídala přiznání plné či částečné invalidity, když ani závěr hospitalizace v roce 2003 nekonstatoval onemocnění schizofrenního okruhu a ani nevyslovil suspekci na toto onemocnění. Komise shledala stanovený vznik invalidity od 26.7.2006 správným, když nelze medicínsky prokázat rozhodné skutečnosti, které by odůvodňovaly přiznání invalidity před 26.7.2006. Posudková komise se zabývala vývojem zdravotního stavu žalobce na základě zdravotní dokumentace a vzala v potaz závěry všech vyšetření, která byla v posudkové dokumentaci založena. Jak vyplývá z posudku, ani vyžádání psychiatrické dokumentace, ani vyžádání zdravotní dokumentace nepřispělo ke změně hodnocení zdravotního stavu žalobce před 26.7.2006, neboť v dokumentacích se nenacházely žádné záznamy o onemocnění schizofrenního charakteru či vyslovení podezření na toto onemocnění. Zhodnocení zdravotního stavu podle soudu posudková komise provedla řádně, přesvědčivě, objektivně a úplně, proto soud pojal posudek jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby. Závěr posudku činí napadené rozhodnutí žalované ve vztahu k datu vzniku invalidity správným a v souladu se zákonem. Pokud se týká námítky žalobce ve věci doplatku invalidního důchodu nad rámec pětileté promlčecí lhůty, v případě, kdy orgán sociálního zabezpečení prokazatelně nesprávně posoudí datum vzniku invalidity, soud se shoduje s žalovanou, že na tento případ nelze vztáhnout ust. § 56 odst. 1 písm. b) věta poslední, protože nešlo o nesprávný postup orgánů sociálního zabezpečení, nešlo o přehlédnutí okolností v podkladech v době rozhodování, použití nesprávného podkladu, početní chybě či záměně podkladového materiálu. Pokud žalobce nesouhlasil se vznikem invalidity v roce 2007, kdy uplatnil žádost o invalidní důchod, mohl proti rozhodnutím ze dne 4.12.2007, č. I, č. II uplatnit žalobu u soudu, což neučinil, stejně tak v roce 2008, kdy na základě žádosti ze dne 28.2.2008 žalovaná rozhodla dne 24.6.2008 o přiznání plného invalidního důchodu od 16.1.2008.

Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobce nebyl ve věci úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19. srpna 2014

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová